

Düş Yorgunu

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Nisan 2015

O düşsel yolculuğumun
İlk durağı...
Gelmek bilmeyen yolcularını
Karşılamaya gelmişken
Düş yorgunu zihnimin
Bir oyunu altı üstü:
Buluttan bir otobüs
Sayısız pervane
Tekerlek yerine
Konuşlanmışken pür-dikkat sipere.

Elimde düş bombası o sakil yalnızlığımın,
Derinden nasıl da içten
Ve yalıtılmış.
Biraz sıradan biraz yalın
İteklenmiş çocuk yanım.
Muhelif, destursuz
Yeni yetme düşlerim
Kırık bir taburenin aksak ayağı
İncitmeye korktuğum yarınlarım.

Altı üstü devinimi süregelen
Koca bir boşluk:
Ne varlık ne hiçlik
Sona gelmeden yitip gitmiş.
O tadımlık dünyanın
Akıl dışı ahengi
Kaçıncı oktavdan kim bilir
O şarkının mirası
Mum gibi erirken yürek
Akıp gitse de kiri pası.

Ne demek dostum
Fütursuzca çekip gitmedin mi usumdan
Boşluk mu dedin,

Güldürme sakın ha
Islığıını duymaz mısın uzaklardan
Ve alayını
O çığırtkan kuşların
Hüzün ile dolarken heyula evren.
Mizacındaki sıradan ve yeni yetme
Tutarsızlık kadar
Ne varsa saf tutmuş has bel kader
Keşke bağışlamayı öğrenseydim ezelden.